

[Про організації роботодавців](#)

Верховна Рада України; Закон від 24.05.2001 № 2436-III

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про організації роботодавців

*(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, N 32, ст. 171)**{ Із змінами, внесеними згідно із Законом
N 2388-VI (2388-17) від 01.07.2010, ВВР, 2010, N 37, ст.496 }*

Цей Закон визначає правові, соціальні, економічні, організаційні засади створення та функціонування організацій роботодавців, форми та напрями їх діяльності, а також принципи їх взаємодії з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, професійними спілками, їх об'єднаннями, іншими об'єднаннями громадян.

Закон спрямований на підвищення ролі організацій роботодавців та їх об'єднань у соціально-трудовах відносинах та на реалізацію економічної політики в державі, вдосконалення системи соціального партнерства.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

Для цілей цього Закону нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:

роботодавець - власник підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності та галузевої належності або уповноважений ним орган чи фізична особа, яка відповідно до законодавства використовує найману працю;

організація роботодавців - громадська неприбуткова організація, яка об'єднує роботодавців на засадах добровільності та рівноправності з метою представництва і захисту їх прав та інтересів;

об'єднання організацій роботодавців - неприбуткова організація роботодавців, яка об'єднує організації роботодавців на засадах добровільності та рівноправності з метою представництва і захисту прав та інтересів організацій роботодавців та роботодавців;

соціальне партнерство - система колективних відносин між найманими працівниками, роботодавцями, виконавчою владою, які виступають сторонами соціального партнерства у ході реалізації їх

соціально-економічних прав та інтересів;

сторони соціального партнерства - професійні спілки та їх об'єднання, інші організації найманих працівників, утворені ними відповідно до чинного законодавства; роботодавці, їх організації та об'єднання; держава в особі виконавчих органів влади і органів місцевого самоврядування.

Стаття 2. Право роботодавців на свободу об'єднання

Роботодавці мають право на свободу об'єднання в організації роботодавців для здійснення і захисту своїх прав та задоволення соціальних, економічних та інших законних інтересів на основі вільного волевиявлення без будь-якого попереднього дозволу, вступу до таких організацій на умовах і в порядку, визначених їх статутами, участі в організаціях роботодавців, а також вільного виходу з них на умовах і в порядку, визначених законодавством та їх статутами, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Для виконання своїх статутних завдань організації роботодавців мають право на добровільних засадах створювати або вступати до об'єднань організацій роботодавців і вільно виходити з них.

Стаття 3. Законодавство про організації роботодавців та їх об'єднання

Законодавство України про організації роботодавців та їх об'єднання складається з Конституції України (254к/96-ВР), Закону України "Про об'єднання громадян" (2460-12), цього Закону, інших нормативно-правових актів, виданих відповідно до нього, а також законодавства про соціальне партнерство, професійні спілки.

Стаття 4. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на організації роботодавців та їх об'єднання всіх рівнів, а також на утворені ними органи. З питань, не врегульованих цим Законом, діяльність організацій роботодавців та їх об'єднань регулюється Законом України "Про об'єднання громадян".

Цей Закон не поширюється на об'єднання громадян, що створені і діють в порядку, визначеному іншими законами України.

Повна назва організації роботодавців чи об'єднання організацій роботодавців повинна містити слово "роботодавець" або похідні від нього слова.

Визначення "організація роботодавців", "об'єднання організацій роботодавців" та похідні від них можуть використовувати лише ті організації та їх об'єднання, які створені і діють відповідно до цього Закону.

Стаття 5. Мета і завдання організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання створюються і діють з метою представництва та захисту законних інтересів роботодавців у економічній, соціально-трудовій та інших сферах, у тому числі в

їх відносинах з іншими сторонами соціального партнерства.

Основними завданнями організацій роботодавців та їх об'єднань є:

співробітництво з органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування, професійними спілками, їх об'єднаннями та іншими організаціями найманих працівників;

забезпечення представництва та захист законних інтересів і прав роботодавців у відносинах з органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування, професійними спілками, їх об'єднаннями та іншими організаціями найманих працівників, іншими об'єднаннями громадян;

участь у формуванні та реалізації соціально-економічної політики держави;

участь у здійсненні державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності; { Частина другу статті 5 доповнено абзацом згідно із Законом N 2388-VI (2388-17) від 01.07.2010 }

участь у проведенні колективних переговорів та укладанні генеральної, регіональних і галузевих угод та забезпечення виконання своїх зобов'язань за укладеними угодами;

координація діяльності роботодавців у виконанні зобов'язань за генеральною, регіональними чи галузевими угодами;

контроль за виконанням іншими сторонами соціального партнерства зобов'язань за генеральною, регіональними та галузевими угодами;

сприяння максимальному дотриманню інтересів роботодавців при вирішенні колективних трудових спорів (конфліктів);

сприяння вирішенню колективних трудових спорів, запобіганню страйкам як крайньому засобу вирішення цих конфліктів;

збалансування попиту і пропозиції робочої сили, запобіганню масовому безробіттю шляхом сприяння створенню нових робочих місць, забезпечення раціональної структури зайнятості населення;

вдосконалення системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів, поширення професійних знань та досвіду, а також знань з питань здійснення державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності; { Абзац дванадцятий частини другої статті 5 в редакції Закону N 2388-VI (2388-17) від 01.07.2010 }

забезпечення скоординованості дій роботодавців, їх організацій та об'єднань щодо виконання науково-технічних і соціальних програм, спрямованих на збільшення обсягів виробництва продукції і послуг, підвищення їх конкурентоспроможності, врегулювання та поліпшення умов праці;

розвиток співробітництва з іноземними і міжнародними організаціями роботодавців та їх об'єднаннями.

Розділ II

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ
РОБОТОДАВЦІВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 6. Принципи створення та діяльності організацій
роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання створюються і діють на таких основних принципах:

законності;

добровільності вступу та свободи виходу;

рівноправності членів;

самоврядування;

гласності;

відповідальності за виконання взятих зобов'язань.

Відповідно до принципів, визначених у цій статті:

ніхто не може бути примушений до вступу в будь-які організації роботодавців або їх об'єднання чи обмежений у правах за належність або неналежність до них;

кожний член організації роботодавців, організація роботодавців, яка є членом об'єднання організацій роботодавців (далі - член об'єднання), має право у будь-який час вийти з організації роботодавців чи їх об'єднання в порядку та на умовах, визначених статутом;

кожний член організації роботодавців, член об'єднання організацій роботодавців має рівні права у вирішенні будь-яких питань діяльності організації роботодавців, об'єднання незалежно від статусу, майнового стану, результатів фінансово-господарської діяльності та інших ознак.

Організації роботодавців та їх об'єднання вирішують питання щодо діяльності організації, об'єднання на підставі власних статутів відповідно до законодавства України.

Організації роботодавців та їх об'єднання зобов'язані забезпечувати повне та своєчасне інформування своїх членів з питань їх діяльності, ознайомлювати на їх прохання з усіма матеріалами, що стосуються діяльності організації, об'єднання.

Стаття 7. Гарантії діяльності організацій роботодавців та їх
об'єднань

Держава забезпечує додержання прав і законних інтересів організацій роботодавців та їх об'єднань, створених у порядку, встановленому цим Законом.

Держава визнає створені відповідно до цього Закону організації роботодавців та їх об'єднання повноважними представниками інтересів їх членів у межах повноважень, закріплених їх статутами.

Організації роботодавців та їх об'єднання у своїй діяльності незалежні від органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, професійних спілок, їх об'єднань, інших організацій найманих працівників, політичних партій та інших об'єднань громадян, їм не підзвітні і не підконтрольні, крім випадків, передбачених законом.

Забороняється будь-яке втручання у статутну діяльність організацій роботодавців та їх об'єднань з боку органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, професійних спілок, їх об'єднань, інших організацій найманих працівників, політичних партій та інших об'єднань громадян, крім випадків, передбачених законом.

Держава не несе відповідальності за зобов'язаннями організацій роботодавців та їх об'єднань, організації роботодавців та їх об'єднання не несуть відповідальності за зобов'язаннями держави, крім випадків, прямо передбачених законом.

Розділ III

СТАТУС ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 8. Статус організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців створюються і діють за територіальною або галузевою ознакою і мають статус місцевих, обласних, республіканських Автономної Республіки Крим (далі - республіканських), міжнародних.

Об'єднання організацій роботодавців створюються і діють за територіальною або галузевою ознакою і мають статус місцевих, обласних, республіканських, всеукраїнських.

Статус місцевих мають організації роботодавців, діяльність яких поширюється на територію відповідної адміністративно-територіальної одиниці і які на момент державної реєстрації об'єднують не менше десяти роботодавців цієї адміністративно-територіальної одиниці або двох і більше роботодавців певної галузі в межах цієї адміністративно-територіальної одиниці.

Статус місцевих мають об'єднання організацій роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують дві і більше організації роботодавців відповідної адміністративно-територіальної одиниці або дві і більше організації роботодавців певної галузі відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Статус обласних, Київської та Севастопольської міських мають організації роботодавців, діяльність яких поширюється на територію відповідної області, міст Києва та Севастополя і які на час державної реєстрації об'єднують не менше десяти роботодавців більшості районів і міст обласного підпорядкування цієї області, районів у містах Києві та Севастополі або двох і більше роботодавців певної галузі з тих районів і міст обласного підпорядкування цієї області, районів у містах Києві та Севастополі, де сконцентровані підприємства цієї галузі.

Статус обласних, Київської та Севастопольської міських мають

об'єднання організацій роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують дві і більше обласні організації роботодавців відповідної області, міські у містах Києві та Севастополі або дві і більше обласні організації роботодавців певної галузі відповідної області, міські у містах Києві та Севастополі.

Статус республіканських мають організації роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують не менше десяти роботодавців більшості адміністративно-територіальних одиниць Автономної Республіки Крим або двох і більше роботодавців певної галузі з тих адміністративно-територіальних одиниць Автономної Республіки Крим, де сконцентровані підприємства цієї галузі.

Статус республіканських мають об'єднання організацій роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують дві і більше республіканські організації роботодавців більшості адміністративно-територіальних одиниць Автономної Республіки Крим або дві і більше республіканські організації роботодавців певної галузі більшості з тих адміністративно-територіальних одиниць Автономної Республіки Крим, де сконцентровані підприємства цієї галузі.

Статус всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців мають об'єднання, які на час державної реєстрації об'єднують обласні організації роботодавців більшості областей України та Автономної Республіки Крим, обласні організації роботодавців певної галузі тих областей, де сконцентровані підприємства цієї галузі.

З метою координації роботи всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців та представництва інтересів роботодавців у формуванні та реалізації соціально-економічної політики, розвитку соціального партнерства тощо вони можуть утворювати інші об'єднання і делегувати їм відповідні права і обов'язки.

Статус міжнародних мають організації та об'єднання організацій роботодавців, діяльність яких поширюється на територію України і хоча б однієї іншої держави.

Всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців мають право без спеціального дозволу використовувати у своїй назві слово "Україна" та похідні від нього слова.

Розділ IV

ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 9. Створення організації роботодавців

Засновниками організації роботодавців відповідно до цього Закону можуть бути не менш як десять роботодавців або два і більше роботодавці певної галузі для заснування галузевої організації роботодавців.

Рішення про створення організації роботодавців приймається установчим з'їздом (конференцією) роботодавців, що оформляється протоколом установчого з'їзду (конференції), який підписують голова та секретар з'їзду (конференції).

Невід'ємною частиною протоколу є реєстр осіб, які брали участь в установчому з'їзді (конференції).

У реєстрі обов'язково зазначаються:

щодо фізичних осіб - роботодавців: прізвище, ім'я та по батькові особи, дані її паспорта (а для іноземців та осіб без громадянства - дані національного паспорта або документа, що його замінює), адреса та відомості, які підтверджують статус роботодавця та факт використання найманої праці. Дані про особу засвідчуються її особистим підписом;

щодо уповноважених органів - роботодавців: повне найменування, ідентифікаційний код, юридична адреса, відомості, що підтверджують статус роботодавця та факт використання найманої праці, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка уповноважена брати участь в установчому з'їзді (конференції), дані її паспорта (а для іноземців та осіб без громадянства - дані національного паспорта або документа, що його замінює). Ці дані засвідчуються підписом особи, яка уповноважена брати участь в установчому з'їзді (конференції).

Установчий з'їзд (конференція) затверджує статут організації роботодавців, обирає її органи управління, уповноважує осіб на проведення державної реєстрації, вирішує інші питання, пов'язані із створенням організації роботодавців.

Стаття 10. Заснування об'єднання організацій роботодавців

Засновниками об'єднання організацій роботодавців є організації роботодавців.

Рішення про заснування об'єднання організацій роботодавців приймається установчим з'їздом (конференцією) роботодавців - уповноважених представників організацій роботодавців, що оформляється протоколом установчого з'їзду (конференції), який підписують голова та секретар з'їзду (конференції).

Невід'ємною частиною протоколу є реєстр організацій роботодавців, які брали участь в установчому з'їзді (конференції), в якому зазначаються дані щодо організації роботодавців: повне найменування, місцезнаходження керівних органів, дата та орган, що здійснював державну реєстрацію організацій роботодавців; прізвище, ім'я та по батькові особи, яка представляє організацію роботодавців, дані її паспорта (національного паспорта або документа, що його замінює). Ці дані засвідчуються підписом особи, яка уповноважена брати участь в установчому з'їзді (конференції).

Установчий з'їзд (конференція) затверджує статут об'єднання організацій роботодавців, обирає його керівні органи, уповноважує осіб на проведення державної реєстрації, вирішує інші питання, пов'язані із створенням об'єднання.

Стаття 11. Установчі документи організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання діють на основі статутів, які затверджуються установчим з'їздом (конференцією) роботодавців, організацій роботодавців.

Статут організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців повинен містити:

1) повну назву організації роботодавців, об'єднання (відмінну від існуючих), статус організації, об'єднання та місцезнаходження керівних органів;

2) мету створення та напрями діяльності організації роботодавців, об'єднання;

3) умови членства (участі) та порядок прийому в члени організації роботодавців, об'єднання та виходу з організації, об'єднання;

4) права і обов'язки членів (учасників) організації роботодавців, об'єднання;

5) положення про відповідальність членів по зобов'язаннях організації роботодавців, об'єднання в соціально-трудовах відносинах;

6) порядок утворення і діяльності керівних органів організації роботодавців, об'єднання та їх повноваження;

7) джерела формування і порядок використання коштів та іншого майна організації роботодавців, об'єднання, порядок звітності, контролю, здійснення господарської та іншої діяльності, необхідної для виконання статутних завдань;

8) порядок сплати вступних, членських та цільових внесків;

9) порядок внесення змін до статуту організації роботодавців, об'єднання;

10) порядок набуття повноважень від роботодавців, які входять до складу організації (об'єднання), стосовно встановлення конкретних соціальних норм в угодах, які в подальшому будуть обов'язковими до виконання самими роботодавцями (мінімальна заробітна плата, міжтарифні співвідношення, мінімальні соціальні пільги і гарантії, функціонування соціально-культурних закладів);

11) порядок припинення діяльності організації роботодавців, об'єднання і вирішення майнових питань, пов'язаних з їх ліквідацією, реорганізацією.

У статуті можуть бути передбачені й інші положення щодо особливостей створення і діяльності організації роботодавців чи об'єднання.

Статут організації роботодавців, об'єднання не повинен суперечити законодавству України.

Стаття 12. Членство в організаціях роботодавців та їх об'єднаннях

Членами організацій роботодавців можуть бути роботодавці відповідно до цього Закону. Роботодавець може бути одночасно членом декількох організацій роботодавців.

Членами об'єднань організацій роботодавців можуть бути організації роботодавців, зареєстровані відповідно до цього

Закону.

Організація роботодавців може бути членом галузевого і територіального об'єднання організацій роботодавців.

Організації роботодавців та їх об'єднання не відповідають за зобов'язаннями своїх засновників і членів, крім випадків, передбачених законом.

Засновники та члени організацій роботодавців та їх об'єднань відповідають за зобов'язаннями організацій роботодавців та їх об'єднань, якщо це передбачено їх статутами, - в порядку і на умовах, визначених статутами.

Стаття 13. Державна реєстрація організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання підлягають обов'язковій реєстрації в порядку, встановленому Законом України "Про об'єднання громадян" (2460-12).

Стаття 14. Символіка організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання можуть використовувати власну символіку, яка затверджується відповідно до їх статуту та підлягає реєстрації у порядку, встановленому законодавством України.

Розділ V

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 15. Права організацій роботодавців та їх об'єднань щодо захисту прав і законних інтересів своїх членів

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право в порядку, передбаченому їх статутами, представляти і захищати свої права і законні інтереси, а також права і законні інтереси своїх членів у відносинах з профспілками, їх об'єднаннями та іншими організаціями найманих працівників, органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування у сфері регулювання соціально-трудових та економічних відносин.

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право вносити до органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування пропозиції з питань, пов'язаних з їх статутною діяльністю.

Організації роботодавців та їх об'єднання можуть проводити експертизу проектів законів та інших нормативно-правових актів з питань, що стосуються прав та інтересів їх членів.

Стаття 16. Участь організацій роботодавців та їх об'єднань у веденні колективних переговорів і укладенні угод

Організації роботодавців та їх об'єднання зобов'язані брати участь у веденні колективних переговорів з розроблення та укладення угод на відповідному рівні.

Організації роботодавців та їх об'єднання в межах своїх повноважень укладають угоди, здійснюють контроль та забезпечують їх виконання, несуть відповідальність за невиконання угод відповідно до закону.

Організації роботодавців та їх об'єднання виступають стороною в угоді на відповідному рівні у порядку, визначеному законом.

Якщо на одному рівні діють декілька об'єднань роботодавців, для ведення колективних переговорів і укладення угод вони повинні утворити єдиний представницький орган, який діє від їх імені, або делегувати відповідні повноваження одній організації роботодавців чи одному об'єднанню організацій роботодавців.

Роботодавці, які входять до складу асоціації, корпорації або іншого об'єднання, можуть передавати права з представництва і захисту прав та законних інтересів об'єднанню, в складі якого вони є.

Стаття 17. Участь організацій роботодавців та їх об'єднань у соціальному партнерстві

Організації роботодавців та їх об'єднання беруть участь у соціальному партнерстві в порядку і на умовах, визначених відповідним законом.

Метою участі організацій роботодавців та їх об'єднань у соціальному партнерстві є договірне регулювання та удосконалення соціально-трудових відносин, досягнення взаєморозуміння, компромісів між сторонами соціального партнерства, запобігання виникненню та розв'язання колективних трудових спорів (конфліктів).

Сторону роботодавців у соціальному партнерстві представляють:

на всеукраїнському рівні - об'єднання організацій роботодавців з всеукраїнським статусом в особі уповноважених ними органів;

на республіканському рівні - організації роботодавців та їх об'єднання в особі уповноважених ними органів, що об'єдналися в межах Автономної Республіки Крим;

на галузевому (міжгалузевому) рівні - організації роботодавців та їх об'єднання в особі уповноважених ними органів, що об'єдналися в межах відповідної галузі (кількох галузей);

на місцевому і обласному рівнях - організації роботодавців та їх об'єднання в особі уповноважених ними органів, що об'єдналися в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

Організації роботодавців та їх об'єднання можуть передавати свої повноваження одній організації роботодавців або відповідному об'єднанню з метою їх представництва.

Стаття 18. Участь організацій роботодавців та їх об'єднань у забезпеченні зайнятості населення

Організації роботодавців та їх об'єднання беруть участь у формуванні та проведенні державної політики зайнятості населення.

Представники організацій роботодавців та їх об'єднань на паритетних засадах з представниками професійних спілок, їх об'єднань та інших організацій найманих працівників, органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування беруть участь у створенні та діяльності координаційних комітетів сприяння зайнятості.

Стаття 19. Право на участь в управлінні фондами соціального страхування та нагляді за їх діяльністю

Організації роботодавців та їх об'єднання на паритетних засадах беруть участь в управлінні загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням відповідно до закону.

Стаття 20. Участь організацій роботодавців та їх об'єднань у вирішенні колективних трудових спорів (конфліктів)

Організації роботодавців та їх об'єднання виступають стороною колективного трудового спору (конфлікту) в порядку та на умовах, визначених Законом України "Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)" (137/98-ВР), користуються усіма правами сторони такого спору (конфлікту) і несуть відповідальність відповідно до закону.

Стаття 21. Право на інформацію

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право одержувати від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності інформацію з соціально-економічних питань та питань, пов'язаних з трудовими відносинами, розвитком держави, необхідну для виконання своїх статутних завдань.

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право поширювати інформацію щодо своєї діяльності і пропагувати свої ідеї та мету.

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право на висвітлення своєї діяльності в засобах масової інформації.

Організації роботодавців та їх об'єднання можуть виступати засновниками засобів масової інформації відповідно до закону.

Організації роботодавців та їх об'єднання можуть проводити соціологічні дослідження, створювати наукові інформаційні та навчально-дослідницькі центри.

Стаття 22. Право організацій роботодавців, їх об'єднань в галузі професійної освіти

Організації роботодавців та їх об'єднання можуть брати участь у розробленні та реалізації державної політики в галузі професійної освіти, у формуванні кваліфікаційних вимог до випускників навчальних закладів, фінансуванні створення та утримання недержавних професійно-технічних навчальних закладів.

Стаття 23. Основні обов'язки організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання зобов'язані:

сприяти ефективному розвитку вітчизняного ринку праці шляхом його збалансування;

попереджувати зловживання монопольним становищем на ринку та виникнення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності;

неухильно дотримуватися вимог законодавства України та свого статуту;

використовувати не заборонені законом засоби захисту прав і законних інтересів роботодавців;

брати участь у переговорах, консультаціях з укладання колективних договорів (угод), вирішенні колективних трудових спорів (конфліктів) відповідно до закону.

Розділ VI

ВЗАЄМВІДНОСИНИ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ
ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ З ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ,
ОРГАНАМИ ВЛАДИ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ
ТА ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ,
ПРОФЕСІЙНИМИ СПІЛКАМИ, ЇХ ОБ'ЄДНАННЯМИ
ТА ІНШИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ
НАЙМАНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 24. Організації роботодавців та їх об'єднання і органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування

Організації роботодавців та їх об'єднання співробітничать з органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування.

Організації роботодавців та їх об'єднання беруть участь у формуванні державної економічної та соціальної політики.

Органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування сприяють організаціям роботодавців та їх об'єднанням в їх діяльності.

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право вносити пропозиції до органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування з питань, що належать до їх компетенції, визначеної цим Законом.

Стаття 25. Організації роботодавців та їх об'єднання і професійні спілки, їх об'єднання та інші організації найманих працівників

Організації роботодавців та їх об'єднання визнають профспілки повноважними представниками працівників і захисниками їх трудових, соціально-економічних прав і інтересів, сприяють їх діяльності.

Організації роботодавців та їх об'єднання взаємодіють з профспілками, їх об'єднаннями та іншими організаціями найманих працівників на принципах соціального партнерства. Спори (конфлікти), які виникають між ними, вирішуються в порядку, передбаченому законом.

Організаціям роботодавців та їх об'єднанням забороняється втручатися у діяльність професійних спілок, їх об'єднань та інших організацій найманих працівників, перешкоджати у будь-якій формі та будь-якими засобами працівникам об'єднуватися у професійні спілки, їх об'єднання, інші організації найманих працівників.

Розділ VII

МАТЕРІАЛЬНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 26. Майно організацій роботодавців та їх об'єднань

У власності організацій роботодавців та їх об'єднань можуть перебувати рухоме й нерухоме майно, матеріальні та нематеріальні активи, кошти, а також інше майно, придбане на підставах, передбачених законом.

Майно та кошти організацій роботодавців та їх об'єднань належать їм на праві власності, якщо інше не передбачено їх статутом та угодами з власниками такого майна.

У власності організацій роботодавців та їх об'єднань може бути майно, що знаходиться за межами території України.

Організації роботодавців та їх об'єднання згідно із своїми статутами володіють, користуються і розпоряджаються майном, яке належить їм на праві власності і не може використовуватися для діяльності, спрямованої на отримання прибутку.

Стаття 27. Джерела формування майна та коштів організацій роботодавців та їх об'єднань

Джерелами формування майна та коштів організацій роботодавців та їх об'єднань є:

вступні, членські та цільові внески;

доходи від підприємств, установ, організацій, часток, паїв, акцій, що належать організаціям роботодавців та їх об'єднанням;

цільові гранти міжнародних фінансових організацій;

добровільні внески, що надходять від фізичних та юридичних осіб;

інші джерела, передбачені законом.

Порядок формування і використання майна та коштів організацій роботодавців та їх об'єднань, а також розміри вступних та членських внесків визначаються їх статутами.

Роботодавці - члени організацій роботодавців, члени об'єднань організацій роботодавців мають право передавати належне їм майно у володіння, користування організаціям роботодавців та їх об'єднанням на умовах і в порядку, передбачених статутами організацій роботодавців та їх об'єднань або угодами відповідно до закону.

Стаття 28. Господарська діяльність організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання з метою виконання статутних цілей та завдань мають право здійснювати необхідну господарську та фінансову діяльність шляхом створення в установленому законом порядку підприємств, установ або організацій із статусом юридичної особи.

Організації роботодавців та їх об'єднання приймають рішення щодо господарської діяльності, визначення умов оплати праці працівників апарату організацій роботодавців та їх об'єднань, використання власних фінансових та матеріальних ресурсів відповідно до законодавства та їх статутів.

Стаття 29. Розпорядження власністю організацій роботодавців та їх об'єднань, що припинили свою діяльність

У разі припинення діяльності організацій роботодавців та їх об'єднань майнові питання вирішуються відповідно до їх статуту і чинного законодавства.

Після припинення діяльності організацій роботодавців та їх об'єднань майно, надане їм у користування, повертається його власнику.

Майно об'єднань організацій роботодавців, що припинили свою діяльність, розподіляється між його членами у порядку, визначеному статутом.

Стаття 30. Гарантії майнових прав організацій роботодавців та їх об'єднань

Держава гарантує захист права власності організацій роботодавців та їх об'єднань.

Вилучення державою в організацій роботодавців та їх об'єднань коштів та майна здійснюється тільки у випадках, передбачених законами України.

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 31. Контроль за господарською діяльністю організацій роботодавців та їх об'єднань

Контроль за господарською діяльністю організацій роботодавців та їх об'єднань здійснюється органами державної влади відповідно до їх компетенції в порядку, визначеному законами України.

Організації роботодавців та їх об'єднання не можуть бути примушені виконувати не передбачені законом, а також явно злочинні розпорядження чи накази.

Розділ VIII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА

ПРО ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТОДАВЦІВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАННЯ

Стаття 32. Відповідальність за порушення законодавства про організації роботодавців та їх об'єднання

Особи, винні в порушенні законодавства про організації роботодавців та їх об'єднання, несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 33. Відповідальність керівних органів організацій роботодавців та їх об'єднань за порушення статуту

Якщо керівний орган організації роботодавців чи об'єднання організацій роботодавців здійснює діяльність, що суперечить законодавству України, статуту, члени цієї організації чи такого об'єднання можуть звернутися до суду за захистом своїх порушених прав та інтересів.

Суд може зобов'язати керівний орган цієї організації чи такого об'єднання привести свою діяльність у відповідність із статутом або призначити дату виборів нового керівництва. При цьому на підставі судового рішення діяльність організацій роботодавців або їх об'єднання може бути зупинена до виконання рішення суду.

Тимчасова заборона або розпуск організацій роботодавців чи їх об'єднань в адміністративному порядку не допускається.

Розділ IX

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 34. Міжнародні зв'язки організацій роботодавців та їх об'єднань

Організації роботодавців та їх об'єднання мають право здійснювати міжнародну діяльність відповідно до цього Закону, інших нормативно-правових актів та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Міжнародна діяльність організацій роботодавців та їх об'єднань відповідно до їх статутів здійснюється шляхом заснування або вступу до міжнародних організацій роботодавців та їх об'єднань, прямих міжнародних контактів і зв'язків, укладання відповідних угод, а також в інших формах, що не суперечать законодавству України, нормам і принципам міжнародного права.

Розділ X

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний термін від дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом та забезпечити видання нормативно-правових актів, що

впливають з нього;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

3. Встановити, що до створення і реєстрації організацій роботодавців та їх об'єднань відповідно до цього Закону сторону роботодавців на державному рівні представляє Конфедерація роботодавців України.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 24 травня 2001 року
N 2436-III

Публікації документа

- **Голос України** від 26.06.2001 — № 112
- **Урядовий кур'єр** від 27.06.2001 — № 113
- **Офіційний вісник України** від 06.07.2001 — 2001 р., № 25, стор. 1, стаття 1097, код акту 19177/2001
- **Відомості Верховної Ради України** від 10.08.2001 — 2001 р., № 32, стаття 171

[головна]

програмно-технічна підтримка — Управління комп'ютеризованих систем © 1996-2012

[вгору]